

[Carsten Raft.]

ster, og at jeg holder mig til ganske bestemte ting, som interesserer mig, også udfra min beskæftigelse med militærlove her i folketinget. Jeg vil dog gerne have lov at gøre to bemærkninger til den højtærede ministers betragtninger i formiddags.

For det første er det til en vis grad blevet lagt som en byrde og forseelse på den tidligere regering, at den ikke havde fået radartjenesten bragt i orden. Sandheden er den ganske enkle, at materiellet ikke kunne skaffes. Det har vist ikke det fjerneste at gøre med, hvad den ene regering evner, og den anden regering ikke evner. Endvidere vil jeg gerne have lov til at sige, at når det desuden nærmest bliver lagt som en byrde og en forseelse på den tidligere regering, at man har ført de ganske naturlige forhandlinger med NATO om repetitionsøvelser og genindkaldelser og foretaget de skridt, som enhver fungerende minister måtte gøre, så er det dog ganske interessant at konstatere, at den højtærede nuværende forsvarsminister under tredje behandling af finansloven var inde på dette emne på en sådan måde, at han uden videre fastslår, at tjenestetiden her i Danmark er 20 måneder.

Han siger, at man må først have erfaringsmateriale, før man ved, hvordan man skal gribe disse ting an, hvordan man afvikler det. Han gør det op, regner det ud, og så fastslår han: det er sandheden om tjenestetiden både i Danmark og i Norge, at der er 20 måneders tjenestetid; tjenestetiden er den samme som i Norge, 20 måneder. Jeg synes, den højtærede forsvarsminister bærer sig fuldkommen rigtigt ad og er helt i overensstemmelse med de funktioner, han skal udøve; jeg synes bare ikke, han kan stille det op som en forskellig indstilling hos de to regeringer.

Der har jo ikke i virkeligheden været tale om en indgående redegørelse for, hvad der sker på dette område, som jo er politisk meget, meget vigtigt. Der har været spurgt af de politiske ordførere, og der er blevet givet et dygtigt og meget kraftigt minister-

svar her i dag, men nogen rigtig opstilling af, hvad det betyder, hvad konsekvenserne er, synes jeg ikke, der har været. Det mærkelige ved den fremgangsmåde, man har fulgt, er jo, at først tages den politiske beslutning, den tages ret hurtigt — når man render for livet, handler man hurtigt; dernæst finder man en saglig motivering, som kan dække, og endelig overlader man til de ministerielle sagkyndige — ikke til de ansvarlige sagkyndige, som loven udtrykkeligt nævner — at finde ud af, hvordan denne hurtige beslutning skal føres ud i livet. Det kom såmænd fra det ærede medlem hr. Holger Eriksen i sommer som et finansielt forslag og vel også som et politisk meget bekvemt forslag overfor det støtteparti, man var ved at nærme sig. Nogle dage efter blev det pludselig genindkaldelserne, der var så forfærdelig vigtige og afgørende, og endelig blev det givet til udregning. På samme måde f. eks. med de 3 000 mand, der trækkes fra i indkaldelserne ved dette forlig. Der går nogle dage, og så får man at vide, at de 3 000 mand egentlig er ganske overflødige, for det er alligevel folk, som man slet ikke kan bruge. Men man havde ikke motiveringen ved hånden, da afgørelsen blev truffet.

Den højtærede minister har besvaret det ærede medlem hr. Aksel Møllers spørgsmål om, i hvilken grad forsvarsstyrelsen er hørt ved de pågældende lejligheder, og vi har fået at vide, at den er hørt i sommer og ikke hørt nu, da det drejede sig om politiske og finansielle ting. Jeg synes nok, det har interesse at vide, hvordan f. eks. forsvarsstyrelsen blev hørt i sommer. Blev den hørt på et sådant tidspunkt, at dens råd kunne have betydning for de dispositioner, der blev truffet? (*Forsvarsministeren* [Rasmus Hansen]: Absolut!). Jeg er tilbøjelig til at tro, at beslutningen faktisk var truffet, inden forsvarsstyrelsen kunne give sit saglige råd. Men iøvrigt er det ganske klart, at ved *denne* lejlighed er den slet ikke blevet hørt, fordi det drejer sig om finansielle og andre ting. Man kan dog godt